

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7C/161/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715205774
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7715205774.2

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Milanom Mitterpákom, v právnej veci žalobcu A. H., N..H., H. H. D. X, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, V.. Bobák, Bollová a spol. s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 08 Bratislava proti žalovanému D. O., P.. XX.XX.XXXX, P. Y. Š. XXXX/XX, XXX XX D., X..Č.. P. P. D., zast. opatrovníkom Emíliou Popovičovou, pracovníčkou tunajšieho súdu, o zaplatenie 168,59 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 168,59 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 168,59 EUR od 29. 3. 2013 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 16,50 EUR a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na tunajšom súde sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 168,59 € s príslušenstvom titulom neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, ako aj náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním a žalovaným bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6635417 zo dňa 29.6.2012, Zmluva o poskytovaní verejných služieb č. A6552276 zo dňa 12.10.2012 a č. A6635171 zo dňa 26.11.2012, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky. V zmysle týchto zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Keďže žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie 11/2012 - 01/2013, porušil tým zmluvné povinnosti.

Žalobca zaslal žalovanému pokus o pokonávku zo dňa 14.3.2013, v ktorom mu oznámil sumu neuhradených faktúr a zároveň ho vyzval na úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval. Následne v zmysle Článku 4 Všeobecných podmienok žalobca ukončil platnosť zmluvy.

V zmysle článku 17, bod 17.4 Všeobecných podmienok, Zmluva a Všeobecné podmienky, ako aj právne vzťahy medzi žalovanou a žalobcom, ktoré nie sú v Zmluve a Všeobecných podmienkach výslovne upravené, sa riadia ustanoveniami zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, ktoré sú súčasťou zmluvy, a ak tieto nie sú upravené v citovanom zákone, tak sa riadia ustanoveniami ostatných platných právnych predpisov.

Žalobca, si preto uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade s podmienkami Článok 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 29.3.2013.

Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu podania žaloby, tak predstavuje sumu 168,59 € pozostávajúcu z neuhradených služieb za obdobie 11/2012 - 01/2013.

Žalovanému na ochranu jeho práv v tomto konaní súd uznesením zo dňa 20.1.2016, č.k. 7C 161 2015-58 ustanovil podľa § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníčku pre konanie Emíliu Popovičovou, zamestnankyňu tunajšieho súdu.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a opatrovníka žalovaného.

Na pojednávaní dňa 20.4.2016 sa súd oboznámil s podstatným obsahom spisu, návrhom na čl. 1-2, prílohami k návrhu čl. 3-20, Všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 24-35, správou OO PZ v Michalovciach čl. 50, uznesením na čl. 58 a zistil skutkový stav v súlade s tým, ako ho žalobca opísal v podanom návrhu na začatie súdneho konania.

Na základe týchto predložených podkladov, súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 168,59 €, keďže nezaplatením za poskytnuté telekomunikačné služby porušil dojednané zmluvné povinnosti, t.j. riadne a včas zaplatiť cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 Zákona č. 610/2003 Z. z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona č. 610/2003 Z. z., podnik môže od zmluvy odstúpiť, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) Zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Žalovaný neuhradil poskytnuté telekomunikačné služby riadne a včas, preto sa s platením dostal voči žalobcovi do omeškania.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.1.2009), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a prihliadajúc na skutočnosť, že žalovaný dlžnú sumu nezaplatil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s peňažným plnením, súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému aj ním uplatnené úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 29.3.2013 do zaplattenia v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Vzhľadom na prevedené dokazovanie a zistené skutočnosti, súd dospel k záveru, že žalobca v priebehu konania jednoznačne preukázal, že medzi účastníkmi konania vznikol zmluvný vzťah na základe uzavretej zmluvy, avšak žalovaný nedodrжал podmienky dohodnuté v zmluve. Výšku svojej uplatnenej pohľadávky proti žalovanému preukázal predloženými listinnými dôkazmi, preto o uplatnenom nároku žalobcu súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., s tým, že úspešnému žalobcovi priznal trovy konania vo výške zaplatteného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 €.

Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Mcd021/2009 uviedol, že súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je podľa § 142 ods.1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania pretože každý úkon, alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.

Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, vznikol bolo zaplattenie súdneho poplatku vo výške 16,50 €.

Súd náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom, žalobcovi nepriznal, pretože sa nejednalo o náklady účelne vynaložené. Súd nijako nespochybňuje právo žalobcu na zastúpenie advokátom, a v priebehu konania ho rešpektoval. Právo účastníka na zastúpenie advokátom na jednej strane a právo na náhradu nákladov konania s tým spojených na strane druhej sú práva, ktoré spolu síce úzko súvisia, avšak nie sú nerozlučne spojené. Merítkom účelnosti uvedený §142 ods.1 O.s.p. je nevyhnutné pomenovať všetky náklady, ktoré účastníkovi v priebehu konania vznikli a teda aj náklady vynaložené v súvislosti s jeho zastúpením advokátom.

Súd náklady zastúpenia žalobcu, advokátom považoval za neúčelne po zistení, že sa jednalo o vec (ohľadne tzv. hmotného) typovo veľmi jednoducho po skutkovej i právnej stránke, pričom uplatňovanie týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa mení iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla vyúčtovacích faktúr a žalovaná suma. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí, kde súd nemá poznatok, že by takáto žaloba bola niekedy zamietnutá.

Žalobca a právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, a pretože aj keď súd vo veci nariadil pojednávanie, títo sa ho nikdy nezúčastňujú, vychádzajúc z toho, že súd sa pravdepodobnosťou hraničiacou rozhodne na základe predložených písomných podkladov v prospech žalobcu.

K rovnakému záveru k akému dospel súd aplikáciou § 142 ods.1 O.s.p., súd dospel aj za použitia § 150 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého, ak sú trovy konania drobných sporov neprimerané voči pohľadávke môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Neprimeranosťou podľa súdu nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorý vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný.

Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.Us988/2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci, ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyselnej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom, resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožno priznať hoci bol účastník vo veci samej úspešný.

V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6 Co /443 /2014 zo dňa 29. 5. 2015.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, cestou tunajšieho súdu.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.